BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.601/939

Nr. 286 Joi 17 Octombrie 1940
10 Pagini P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN ȚARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

FISCALISMUL IN STATUL LEGIONAR

Cine a urmărit, în ziarele de Duminică, partea I a Directivelor definite cu caracter economic, date guvernului de d. general Ion Antonescu, în ședința din 11 Octombrie a consiliului de cabinet, ca o completare a directivelor schițate anterior, nu se poate să nu fi desprins din expunerea lor aceste două constatări esențiale: 1) puterea de pătrundere a Conducătorului Statului legionar român în miezul problemelor vitale ce se pun azi economiei românești, vizionate prin prisma celor mai dure realități; 2) sinceritatea pusă de d-sa în rostirea adevărului cu privire la stările de lucruri pe cari își propune să le îndrepte.

Sunt adevăruri în această expunere-program, pe care pentru întâia oară le întâlnim mărturisite public, cu atâta curaj, dela înălțimea răspunderii imediate, de către factorul suprem al conducerii statului.

„In primul rând, a spus d. general I. Antonescu, țin să subliniez că **viața economică nu se va putea însănătoși**, atâta timp cât va fi copleșită de o fiscalitate sălbatecă, complicată și improvizată **sub presiunea necesităților bugetare.**

Ea este principala cauză a dezechilibrului dintre prețurile agricole și cele industriale".

Și aci d-sa dă o serie de exemple mai mult decât edificatoare: taxele fiscale la metrul de **postav** s'au ridicat dela 9 lei cât erau în 1939 la 214 lei; la **ciment** dela 350 de vagon la 9.000 lei; la var dela 154 de vagon la 1.120 lei; la **benzină** cu mai mult de 6 ori însăși valoare produsului loco rafinărie, adică, la prețul de 2.200 lei vag. de benzină, fiscul și celelalte încasează 13.400 lei.

Pe de altă parte, țăranul plătește de fiecare cămașe pe care o cumpără, 22 lei numai cu diverse timbre.

Și aceste exemple se pot înșira la infinit, începând cu prețul zahărului, din care mai mult de jumătate reprezintă impozitele și taxele; cu opincile, pe care țăranul le plătește azi cu 300 lei perechea, cu cât nu vinde el adesea întreaga piele de pe vită.

Până acum niciunul dintre corifeii regimului din ultimii trei ani nu îndrăsnea să se atingă de această prea delicată problemă, tocmai pentru că rezolvarea ei angaja direct resursele unui stat risipitor bazat pe fiscalitate excesivă.

Iar când noi ne încumetam să luăm în piept datele problemei, întemeiați pe documentări viguroase, articolele noastre întrau de sus până jos în foarfecele cenzurii, ba încă și cu ordine observatorii și de amenințare.

Mulți se vor întreba, desigur, în clipa de față: nu e totuși primejdios să se încerce o degrevare fiscală masivă în vremea, când Statul român, mai mult ca oricând e copleșit de nevoi, de obligațiuni, de sarcini? Pe ce se întemeiază „Generalul" când afirmă necesitatea degrevărilor?

Răspunsul îl dă însuși „Generalul" în cuprinsul „Directivelor" citate:

„Și fiscalitatea excesivă și complexitatea ei sunt consecința firească a regimului de jaf în banul public și a destrăbălării care a domnit și domnește, încă, pentrucă nu se poate înlătura dela o zi la alta, în administrațiile publice".

Și atunci prima concluzie: **SA SE REDUCA CHELTUELILE**, printr'o reformă brutală care să ducă la micșorarea aparatului statului (avem 381.000 de funcționari în loc de 180.000, deci mai mulți decât dublu).

Dar cu prisosul de funcționari și cu toți titrații pe care anual îi varsă universitățile și școlile noastre superioare, ce se va face? O reformă radicală a învățământului teoretic trebue să reducă numărul fabricilor de diplome savante, îndrumând spre studii și cariere practice tineretul român, pentru care programul radical al românizării vieții economice va deschide largi debușee.

Dar în legătură cu asigurarea echilibrului bugetar, Conducătorul Statului a formulat un principiu deosebit de prețios, când a pus înainte nevoia sporirii puterii de cumpărare a maselor, prin desvoltarea producției agricole și acordarea de prețuri remuneratorii producătorilor, apoi prin ridicarea la salarii omenești a tuturor muncitorilor, ceeace va avea drept consecință creiarea unei **circulații** vii și continui între producător și consumator.

Din această sporire a circulației, **care este o sporire a consumației, IAR NU DIN FISCALITATE, TREBUE SA IASA ECHILIBRUL BUGETAR.**

Iată concluzia clar-văzătoare la care ajunge Conducătorul Statului legionar român și pe care recunoscând-o corespunzătoare celei mai desăvârșite logice, ne exprimăm speranța a o vedea verificată și de experiență, prin eficiența mijloacelor practice de realizare, ce vor fi puse la contribuție.

Un interview cu d. general Ion Antonescu

Conducătorul statului român vorbește corespondentului din București al lui „Volkischer Beobachter" despre reformele noului regim legionar, problema evreească și adeziunea la Axă

„Völkischer Beobachter" din 13 Octombrie, 1940 publică un interview acordat de către Conducătorul Statului Român, d. general Ion Antonescu d-lui Karl Hermann Theil corespondentul său din București, sub titlul: ADEZIUNE LA AXA MONDIALA.

Ziarul scrie:

„Conducătorul" Statului român, precum se numește șeful Statului, mă poftește în camera sa dela Președenția consiliului de miniștri. Președenția, până la noui dispoziții, adăpostește un stat major de colaborare a generalului, stat major care a luat considerabile proporții. Pe pereți atârnă o serie de hărți. Pe lângă hărțile militare, cele etnografice care oferă o privire generală asupra interpenetrării granițelor etnice în sudestul European.

După câteva clipe apare generalul. Poartă uniforma de general de corp de armată. Statura sa e mijlocie cu ținuta tipică a cavaleristului. Fața arată trăsături energice. Ochii albaștri trădează pe lângă ascuțimea de privire a ofițerului de Stat Major, căldură interioară sufletească și posibilitatea entuziasmării.

Conversația noastră se animează foarte curând. Generalul vorbește viu și convingător. Claritatea și finețea formulărilor sale trădează pe cunoscutul scriitor militar. Foarte rar se mai răsgândește înainte de a răspunde. Se observă vădit că a studiat de aproape și până la ultimele amănunțimi toate problemele a căror rezolvare sunt de importanță vitală pentru Statul român, probleme la care s'a gândit în anii îndelungați când din pricina intrigelor anumitor clice ale Palatului a trebuit să stea deoparte.

Vorbim despre faptul că păturile conducătoare de până acum n'au corespuns așteptărilor și au fost înlăturate din viața publică. Am crezut să pot constata că una din sarcinile capitale ale regimului legionar ar urma să fie crearea unei noui păturii de conducere. La întrebarea mea dacă poate spune ceva despre rezolvarea acestei probleme, d. general Antonescu face o mică digresie despre istoria Statului și poporului român în secolul trecut.

„PĂTURĂ SUPERIOARĂ SAU ADEVĂRATĂ CONDUCERE"?

Sub titlul interogativ „Pătură superioară sau adevărată conducere?".

Ziarul scrie mai departe:

„El accentuează faptul că România și-a scuturat suzeranitatea turcească de abia în anul 1878, câștigându-și independența. Pătura conducătoare căreia i se datorește crearea Statului român și care s'a rezemat și pe un fel de nobilime, de proprietari, a dispărut prin revoluția socială a reformei agrare. Totuși în reformele sociale din 1919 și 1922, care au trezit la viață țărănimea română, massa cea mai importantă a poporului român, n'au dus la o plămădire firească a unei păturii conducătoare. Conducerea politică a ultimilor ani nu numai că nu s'a ocupat să organizeze o astfel de pătură conducătoare ci a zdrobit, în această direcție toate impulsurile firești ce veneau din popor. Astfel în loc ca reformele sociale să însemne începutul unei ere a renașterii naționale, ele au fost folosite de guverne și partide numai pentru a crea o pătură superioară artificială.

Reformatorul, patriotul, omul elitei și al cinstei a fost înlocuit în viața publică prin demagogi superficiali și înșelători. Regimul tiranic al ultimilor zece ani a căutat să acopere printr'o liniște aparentă dar în realitate prin teroare, toate aceste stări de lucruri creiate artificial și care de fapt se aflau sub semnul descompunerii. Adevărata spiritualitate românească s'a ridicat protestatară și reformatoare împotriva acestei stări de lucruri.

LUPTA IMPOTRIVA VECHILOR STĂRI DE LUCRURI

Noua generație a tineretului a cărei expresie de martir și simbolică înobilare o constitue Corneliu Zelea Codreanu, are meritul să fi început cea mai aprigă luptă împotriva vechilor stări de lucruri. Aceeași luptă am dus-o și eu neîntrerupt și o voiu continua. Voiu înlătura orice piedică până ce vom fi creiat firească și definitiva structură a societății românești și până când noul conținut al cuvântului „Român" va fi devenit o deplină realitate. Refacerea firească și organică a societății românești se desăvârșește pe baza bogățiilor naturale ale solului românesc. E consecința luptelor din ultimul timp. Ea ne va da posibilitatea de a creia o elită și în sens economic.

Inlăturarea industrilior artificial creiate, intensificarea industriilor ce servesc massele largi și apărarea națională, ameliorarea produselor agricole, perfecționarea instrumentelor auxiliare pentru agricultură prin împrospătarea inventarului agricol, mărirea suprafețelor arabile și creiarea unei industrii agrare care e indispensabilă pentru valorificarea muncii țărănești, acestea constituie punctele viitoare ale programului guvernului.

Prin realizarea lor se va făuri tipul nou al țăranului român, noua corporație țărănească și noua elită economică.

Și în domeniul spiritualității, urmărim aceeași metodă a jocului liber, de forțe. Vrem să înlăturăm toate inegalitățile unei societăți plutocratice și vrem să avem grijă ca puterile creatoare ale poporului român să nu fie descurajate iar elita spiritualității națiunii să se desvolte nestingherită.

In acelaș fel vom proceda și în domeniul politic. Regimul național legionar pe care l-am creiat și în care mișcarea legionară condusă de Horia Sima constituie elementul dinamic, înseamnă participarea la conducerea Statului a oricărei personalități pe baza fiecărui merit și a fiecărei convingeri sincere exprimate cu simțul răspunderii. Precum am arătat acest lucru în ultimul meu discurs, regimul nou e expresia voinței de reînoire a poporului român, totală și organică. Nu e un partid care se mărginește la membrii săi înscriși, plătiți pentru munca lor; tot ce e sănătos, nesubred, curat și puternic și reprezintă, în orice domeniu creator o forță vitală, totul aparține regimului legionar.

A doua întrebare a mea e astfel formulată:

—In Statul român există încă o problemă socială lăsată de regimul trecut nerezolvată. Înțeleg prin aceasta problema micului agricultor ca și aceea a meseriașului. Va fi posibil ca în curând să li se aducă ajutoare eficiente acestor categorii muncitorești?

Cel mai important factor economic

Cauzele situației grele a celor două categorii muncitorești — răspunde d. general Antonescu — sunt foarte adânc ancorate, totuși se pot înlătura. Cu exproprierea marei proprietăți a dispărut chiar și inventarul agricol sărac și primitiv care ne mai stătea la dispoziție. In afară de aceasta, reforma noastră agrară, care a creiat mica proprietate, a fost doar o reformă politică și nu în acelaș timp și una economică. Nu s'au pus câtuși de puțin mijloace la dispoziția micului agricultor pentru a-l încuraja. Greșala fundamentală a sistemului nostru de credit era tocmai că Banca noastră Națională, deși era institut de emisiune al unui Stat de țărani favoriza mai întâi comerțul și de-abia în al doilea rând agricultura.

Unele din primele noastre realizări vor fi: modificarea conduitei de până acum a politicei noastre de credit și crearea unui sistem de credite agrare prin care să fie încurajat nu numai marele proprietar ci mai cu seamă micul agricultor. Aceste reforme vor servi la promovarea factorului economiei naționale românești, după cifre, cel mai mare și cel mai important.

„Pentru lucrătorul manual, vom creia un sistem al unei răspunderi efective și al unei înzestrări sociale de mare format, nu numai prin înființarea sindicatelor sau corporațiilor, ci prin reforme reale: introducerea salariilor minimale, participarea la câștigul brut, creiarea de cooperative pentru încurajarea micilor ateliere, construirea cartierelor muncitorești și a locuințelor ieftine, precum și organizarea asistenței sociale. Prestigiul unui regim care se bazează, ca al nostru, pe principiul muncii, e strâns legat de ridicarea standardului de viață al lucrătorului, indiferent de categoria căreia aparține".

(Continuare in pag. 2-a)

CERCURILE POLITICE DIN ROMA DESPRE PREZENTA MISIUNII MILITARE GERMANE IN ROMÂNIA

Cum e comentată vizita d-lui Manoilescu în capitala Italiei și aceea a d-lui Valer Pop la Berlin

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Roma, 14. — Știrea despre prezența de forțe militare germane în România a fost dată de către presa de Duminecă prin publicarea unui comunicat, venit dela Berlin și urmat de un comentariu al „Agenției române de informațiuni" care expune punctul de vedere italian și anume dând deplină aprobare. In aceste cercuri politice se afirmă din nou că acțiunea Germaniei făcută de comun acord cu guvernul român, e consecința naturală a garanției dată României de puterile axei, garanție care a fost necesar să fie făcută efectivă și operantă, într'un moment ca cel de azi. Se notează deci că în modul acesta, poporul român poate să fie sigur de integritatea teritorială și că, cum și de apărarea zonei petrolifere. In acelaș timp, armata română va putea să profite de experiența militară germană reorganizându-se pe baze noui. Se menționează de altfel, că aceste trupe germane, după ce-și vor fi terminat misiunea lor, vor fi retrase.

Cele două puteri ale axei, în deplin acord, își împart misiunile lor conform împrejurărilor și că deci este logic ca misiunea de a instrui armata română, cât și aceea de a apăra [illegible] petrolifere, să revină în întregime forțelor armate ale Reichului.

*

D. Mihail Manoilescu se află la Roma. D-sa a avut o întrevedere cu contele Ciano. D. Manoilescu a sosit aici în mod neoficial, cel puțin în ceeace privește ziua de azi.

Cercurile politice italiene urmăresc cu mare interes această vizită, căreia îi atribue importanță. Ele adaogă că după arbitrajul dela Viena și după instaurarea regimului legionar al generalului Antonescu, această luare de contact este foarte naturală și se prevede că ea se va produce în mod frecvent. România e considerată azi nu numai ca o țară amică, dar și ca o țară care va colabora activ cu axa de care de azi înainte este legată indisolubil. E deci foarte natural ca raporturile ei cu Germania și Italia să ia un aspect de cordialitate și de intimitate, care nu exista până acum și care se va accentua și mai mult în viitor. In cercurile politice de aici se spune totuș că sunt motive de

(Continuare in pag. 2-a)

Nu sunt trupe germane în Bulgaria

Berlin, 14 (Rador). — **O notă oficioasă declară:**

Știri tendențioase au apărut într'o parte din presa britanică, după care trupe germane s'ar găsi în Bulgaria și negocieri germano-bulgare ar avea loc în această privință.

In legătură cu aceasta se află în cercurile politice berlineze că aceste știri sunt lipsite de orice temei.

Este vorba — se declară aci — de știri britanice tendențioase, al căror scop este cunoscut de multă vreme.

Ele vorbesc chiar de o presiune exercitată de Anglia asupra Bulgariei, pentru a distruge sforțările germane și italiene în sud-estul european.

Țelul lor este de a împiedica pacea, de a turbura opinia publică și de a pregăti acte de sabotaj.

Focul dela Băicoi

Comunicatul oficial

Asupra focului dela Băicoi, primim următorul comunicat oficial:

In ziua de 14 Octombrie crt., din cauze cari nu au putut fi încă stabilite, la Băicoi au luat foc trei sonde.

Cu concursul echipelor de vigilență germane incendiul a fost stins în timp de 45 minute. Pagubele sunt de 3—4 milioane lei.

Lucrul la sonde continuă normal.

LA MORMÂNTUL REGELUI ALEXANDRU

M. S. Regele Petru II al Iugoslaviei și Principele Regent Paul eșind dela biserica din Oplenats, unde s'au închinat la mormântul Regelui Alexandru, cu prilejul împlinirii a șase ani dela moartea lui tragică

REAPARIȚIA ZIARULUI „CUVÂNTUL"

Una din urmările nenorocite ale sistemului de a se încătușa or chiar suprima presa independentă — atunci când darea pe față a adevărului nu convenea autorităților tirane — a fost înlăturată prin reapariția ziarului *„Cuvântul"*, căruia de aproape trei ani nu i se mai îngăduise să vază lumina zilei.

Este o mică consolare dată bunului simț românesc, pălmuit de arbitrarul impus presei, nu doar pentru că ea „ar fi pândit în umbră greșeli sau că ar fi privit cu nepăsare fapta bună" a guvernelor de tristă amintire, ci pentru că, spunând adevărul, ar fi împiedicat nu numai greșelile, dar chiar și crimele din care își făuriseră un sistem de guvernare aceia cari ne-au dus la situația de azi, de care orice român conștient se cutremură la gândul oprobriului cu care ne vor acoperi generațiile viitoare.

Am îndurat și noi vexațiuni de tot felul, pe care în fiecare clipă prin unelte fără conștiință și fără rușine — atașate biroului cenzurei — ni le aplicau regimurile apuse, pentru ca să nu simțim îndeajuns bucuria reapariției unei tribune, menită să susție ideia națională și un curent pentru triumful căruia atâția din cei mai idealiști fii ai neamului nostru și-au dat viața.

Defunctul profesor Nae Ionescu, ctitor al *Cuvântului* — fondat de înginerul Titus Enacovici — din clipa când renegând trecutul care crease divergențe între noi și el „A FOST IN INTREGIME CAȘTIGAT DE SUFLETUL LEGIONAR", cum spune în articolul de început noul director d. P. P. Panaitescu, a mers pe aceiași linie națională ca și noi și ne-am împărtășit, de și în mai mică măsură, din potirul amărăciunilor, în speranță că adevărul propovăduit nu va întârzia să triumfe.

Din nefericire, pentru Nae Ionescu, când ziua aceasta a sosit, el n'a mai văzut-o.

Impresionați de starea în care îl aduseseră, călăii puseseră pe Nae Ionescu de câtva timp într'o libertate relativă.

L-am întâlnit cu vre-o zece zile înainte de a muri la o expoziție de pictură în sala „Dalles". Era o umbră. Nici nu l-am recunoscut în primul moment. Sfios cum nu era altă dată s'a apropiat de mine și mi-a zis: *„Ai avut dreptate, să ne mai vedem"*. I-am răspuns numai atât: „TI-AM SPUS DE MULT, NAE, CA ERAI PE O CALE GREȘITA"; și s'a depărtat, temător, par'că ar fi fost urmărit de cineva. Observând împrejur, mi-am dat seama că libertatea lui era condiționată.

Cuvintele lui erau o aluzie la polemica angajată între mine și el, prin 1931, pe tema unui articol al lui: *Țara este a Regelui* și la care eu am răspuns că face o profundă eroare, susținând această ideie, fiindcă *Regele este al Țării*, căci altfel ajungem unde am ajuns.

Curând și-a dat seama de eroarea pe care o profesa, și venind în contact cu legionarii se transformase și-i transformase, dându-le, el, spirit doctrinar, o doctrină ideologică.

Ziarului *Cuvântul* — ce reapare azi sub noua conducere și sub steaua învățăturilor lui Nae Ionescu — având rolul de trâmbițaș al unei mișcări care a suferit calvarul credințelor sale naționaliste, îi urez să reușească a face să se recunoască presei oneste rolul de a patra putere în stat, așa cum i-o ursiseră întemeietorii presei românești.

STELIAN POPESCU

IN CORPUL ZIARULUI:

BANCHETUL OFERIT IN ONOAREA MISIUNII MILITARE GERMANE

Discursul d-lui general Antonescu;

Răspunsul d-lui general Hansen

Funcționari superiori suspendați la Primăria Capitalei

Misiunea militară germană la mormântul Eroului Necunoscut din parcul Carol
(Vezi darea de seamă din corpul ziarului).

ACUM 18 ANI

S'au împlinit eri 18 ani de când, în Catedrala din Alba Iulia, s'a făcut încoronarea regelui Ferdinand și reginei Maria, al căror nume, strâns legat de înfăptuirea Unirii, va rămâne vecinic în amintirea românismului întreg.

Optsprezece ani au trecut, și aniversarea, care trebuia să fie o sărbătoare a nației întregite, e o zi de ispășire, de imputare, pe care trebue s'o suporte generația de azi, plecându-se vinovată în fața amintirii celor 800.000 de români ce și-au jertfit viața pentru idealul unirii, în fața memoriei Marilor Dispăruți dela a căror încoronare n'au trecut nici două decenii...

Oricât de mare ar fi durerea, un popor nu trebue să se lase abătut din calea pe care n'o croește numai Destinul, ci și priceperea și simțul de prevedere al conducătorilor.

Inlăturând superficialitatea, preocupată doar de materialismul egoist și personal, care a format caracteristica păturei dominante din ultimii 3 ani, neamul nostru pornește cu hotărâre să reia din nou firul activității și luptelor pentru îndeplinirea țelului pe care cu nici un chip nu-l vom părăsi: Unirea.

Din îmbinarea clipelor de amărăciune și de tristețe, cu cele ale zilelor senine, sunt formate paginile în care sunt scrise frământările neîncetate din Istoria neamului românesc.

Trăsătura predominantă a caracterului românesc, credința în dreptatea ce trebue să vină, ne dă și de data aceasta tăria de a nu socoti doliul de azi, decât ca un vremelnic episod istoric.